

Hopen TimesTM

AN ORIGINAL
PUBLICATION
FROM HOPEN

20. august 2006 / årgang 3 / nr. 2 / utgis av Hopen Telegrambyrå

Kvalm av fjellsøppel

s.3

Vesla sliter med alkoholproblem

s.5

Kjempeløft for velferden

Top Story

Side 2

Brennpunkt

Side 3

Hummer & Kanari

Side 4

Debatt

Side 5

Anmeldelser

Side 6

Kultur og Miljø

Side 6

Hopen satser tungt på testosteron

Ved god hjelp av hovedsponsor VNN har velferden stiftet Hopen Bodybuilder Club (HBC)

Foranledningen var at vannsportklubbens vannski i fjor ble kastet på bålet av en fjott. Som godtgjøring har det skjedd en real update av gymsalen på kaldlageret. Vi snakker om heftige apparater produsert av BodySolid og levert av Mobeck AS i Oslo. Resultatet er mildt sagt imponerende, sier velferdssjef Jan Bjørn Sæther mens han klemmer forsiktig på bicepsen sin. Han legger ikke skjul på at han er stolt av det nye tilbudet og tar oss gladelig med på en omvisning i gymsalen.

Det første som slår en når en kommer inn er det vakre naturpanelet på veggene som visstnok skal stimulere villmannen i den enkelte. Gymsalen domineres av en benk som er så versatil at den også kan brukes til knebøy. En mindre benk lenger sør er skreddersydd for sit-ups og trening med håndvekter, og i hjørnet ruver en nedtrekksmaskin for avansert ryggmosjon. I tillegg rommer salen 170 kilo løsvikter, en klassisk ribbevegg med springfjærteknologi, en blå treningsmatte helstøpt i et brannfarlig materiale, og en romaskin som er så levende at man tror man er midt utpå Trondheimsfjorden hvis man lukker øynene.

Det er klart at vektløfting på dette nivået genererer en del svettluft. Det har vi løst med en 220 volt Elicent Turbo ventilvifte som er så effektiv at den kan skifte ut all lufta i gymsalen på 3 sekunder. Følgelig er det montert en undertrykksventil på

Stolt velferdssjef: Som vi ser har Sæther vanskelig for å skjule sin begeistring

motsatt vegg for å unngå vacuum i salen under et treningsøkt, sier Sæther. Så slenger han en CD med Sarah Brightman på ghettoblasteren og demonstrerer hvordan volumet reguleres med fjernkontroll. Panelovnen har selvstendig termostat for å unngå at kroppen

overoppfettes, og lysrørene i taket er av en dus farge for ikke å blende bodybuilderen når han ligger på benken og pumper jern.

Akkurat da kommer HBC's næringsekspert Christer Sørli spradende inn iført en helsetrøye med så store masker i nettingen at begge

brystbiffene henger ut, og vi skjønner hvor alle de forsvunne eggene og boksene med tunfisk har tatt veien. Jeg har kun ett ord til deg, sier Sørli med et lurt smil. *Proteiner.* Det er min hemmelighet. Og nu er det din hemmelighet også, sier han og løfter tjue kilo lett som bare det.

Kraftige medlemmer: Det spares ikke på noe for å bygge svære muskler

Her må kommunen rydde opp

Hvis ikke kommunen tar ansvar skal det bli andre boller, og da mener jeg boller med stor B.

Det sier Hans Marius Hansen, som kanskje lesere av Harstad Tidende kjenner igjen fra i fjor vinter da Kvæfjord Kommune ikke brøytet bussholdeplassen i Straumen på to dager.

Saken er at det ligger noe etterlatenskaper på toppen av Werenskioldfjellet. Det dreier seg om en kabeltrommel, et par antenner, noen plankebor, og flere baller med tjukk jordingstråd. Hvordan dette skjedde og hvem som stakk av gir jeg blaffen i, sier Hansen som ikke er redd for å legge armene i kors for å understreke at han mener alvor.

Han hevder at dette overgår den gang han oppdaget et pølsepapir i kanonløpet på panservognen utenfor krigsmuseet i Narvik (ref: hovedoppslag i Fremover, mai 2004), og at det er på tide at noen rydder opp i kaoset.

Det er viktig å skyldte på noen, og i dette tilfellet mener Hansen at kommunen har det soleklare ansvar. Da vi påpeker at det ikke finnes noen Hopen Kommune foreslår han Vervarslinga, men som kjent det er egentlig Statsbygg som eier øyas eneste stasjon, og de får kun ha huset der fordi Sysselmannen sier det er OK. Samtidig må man huske på at Sysselmannen

er undelagt et departement, og i departementene har de ikke mye de skulle ha sagt uten at Kongen er enig.

Det som gjør situasjonen ekstra komplisert er at ingen av disse var på Werenskiold da rotet oppsto, men Hansen fryser og sier det er deres egen feil. Slike tynne unnskyldninger har jeg hørt før, sier han mens han står ekstra bredbeint.

Enten stifter de en Hopen Kommune slik at det blir lettere å skyve ansvaret på noen, eller så må jeg sladre til Kurt Oddekav om dette, og da blir det andre boller.

Da vi spør Hansen om han selv vil delta i en oppryddingsaksjon sier han det ikke er hans rot. Dessuten er han sannsynligvis opptatt akkurat den dagen.

Hans Marius Hansen: "Punkt 1, dette finner jeg meg ikke i. Punkt 2, når komme bildet av meg i avisa? Hei forresten, gjør punkt 2 til punkt 1."

Ny båtmotor går som ei kule

Stasjonen kan skilte med ny miljøvennlig påhengsmotor.

Du verden som det går unna, sier fagarbeider Sæther som målte hele sytten knop med GPS'en. Det er en 30HK Suzuki med skrupropell og plastcover som presser stasjonsbåten opp i slike svimlende hastigheter.

Han forklarer det med at den gamle Evinruden var en totakter mens den nye motoren har fire, altså dobbelt så mange takter. Det er jo helt logisk at det går fortere da.

Samtidig er fuellforbruket og lydnivået så redusert at man kan kjøre frem og tilbake fra Edgeøya på bare en tank uten å bli oppdaget.

Hummer & Kanari

Hopen – det skjer

Ny besetning:

Den 30.mai ankom årets sommerbesetning bestående av 1.kokk Christer Sørli, fagarbeider Jan Bjørn Sæther og stasjonsleder Erik Saue. Ikke lenge etterpå dukket også Hans Marius Hansen opp.

Treg utløsning:

I sommerens første forsøk på å ta stasjonbilde ble Sæthers utstyr brukt. Det var et Kodak EasyShare DX6490, men kameraet var så tregt at stampen var kald og alle hadde lagt seg da bildet ble tatt.

Strandet:

I perioden 25-30 juni hadde vi besøk av Roy Kvien fra Bardufoss Fellesverksted. Han ville egentlig ikke være her, og leste fem årganger av Vi Menn for å få tiden til å gå.

El-utbygging:

Kokken har fått montert ekstra stikkontakter på lugaren sin slik at han kan steke vaffer uten å gå ut av sengen.

El-utbygging II:

Fagarbeider som har doktorgrad i sterkstrøm har oppgradert helipad'en med ny ledning til markeringslysene. Så nu kan de slås på ved å sette skjøteledningen rett i stikkontakten.

Overlevelsesdrakt stjålet: Hvis noen har sett dette karen så ring Hopen Politistasjon på tlf. 00873761938255 (Kr.18/min.)

Oppussing i finvær:

Vær og vind har slitt på metbua. Derfor har den fått et nytt strøk maling. Og samme dag som den gamle malingen ble fjernet med varmepistol noterte vi en utetemperatur på 47 grader.

Ny kjentmann:

Den 14.august nådde Christer Sørli det sjuende og siste punktet i kjentmannsprøven. Det var på hengende håret, sier Sørli som brukte stasjonens aller siste matpapir til turmaten sin.

Intervju:

I juli ble besetningen på Hopen intervjuet per epost av en israelsk journalist som skrev artikler om baske og avsidesliggende arbeidsplasser. Besetningen svarte som sant er at Hopen er den mest øde, værharde, og livsfarlige arbeidsplass i verden.

Ny holdning:

Med sommerbåten kom en viktigper som het Thomas Olsen. Han spradet myndig omkring på stasjonsområdet, og som med autoriteter flest lette vi etter noe å kritisere ham for. Men etter en stund innså vi at han var ganske grei, så vi sluttet å si sjofle ting bak ryggen på ham.

Ny fullmekting på vei:

Når Hans Marius Hansen reiser tilbake til Straumen i september for å sjekke damer og kjøre Honda vil ny mann dukke opp. Han heter Atle B. og vil bli satt til alt drittarbeidet som de andre ikke vil gjøre.

Kulturminne rasert av tornado?

På en ekspedisjon nordover ble det oppdaget at Russehytta var som blåst i filler.

Det var et grusomt syn, sier Sørli og Saue med grøtete stemmer. De har ingen forklaring på hvordan dette kunne ha skjedd. Sant nok var hytta gammel og skrøpelig, men spor på området tydet på at større krefter har vært i sving. Takpappen var barbert bort, og plankebord og tømmerstokker lå slengt omkring som tannpikere. Det er nesten så en

skulle tro at en tornado hadde herjet området og smadret alt i sin vei.

Men sjansen for at det oppstår en tornado i Barentshavet er lik null, sier Saue som understreker at det vet han med sikkerhet fordi det sto i en populær-vitenskapelig artikkel i Vi Menn. Dessuten er det svært usannsynlig at et slikt værphenomen skulle gli umerket forbi de toptrente og årvåkne observatørene på Hopen. Det ville være som om Tyson ruslet forbi en skive nystekt bacon uten å oppdage den. Så det må være noe annet ja, men hva? Det spørres om vi noensinne får svar på det, avslutter en trist Sørli.

De enorme ødeleggelsene sett fra lufta:

Bildet er tatt tidligere i sommer av redningsmann fra 330 Banak, rett etter at pilotene på det svære Seakinghelikopteret hadde veddet om hvem som kunne fly lavest over Russehytta.

En hund etter øl

Da hun beit skjønnte jeg at hun ikke var ved sine fulle fem.

Det sier Jan Bjørn Sæther som sikter til en dramatisk episode på St.Hansaften. Vesla hadde fått tak i en ølboks, og da Sæther prøvde å ta den fra henne glefset hun til. Sæther anslår at hun beit med ca. femhundre punds trykk, og trønderblodet sprutet vilt omkring fra et gapende sår på underarmen.

I trøstestunden som fulgte kom det fram at flere hadde notert seg Veslas anspente oppførsel på badedager som denne. Det man trodde var en begeistring for å ha nakne menn i hundegården viste seg egentlig å være en hang etter øl. For der det er nakne menn, der er det

øl, noe alle vet. Faktisk, bare ved å vifte litt med snurrebassen i vinduet begynte Vesla å slikke seg forventningsfull om munnen.

Det kalles *sublimering*. Det vil si en ubevisst tankeprosess der en primær observasjon får en til å forestille seg en sekundær, som for eksempel at en naken mann betyr øl. Ut fra dette kan man slå fast at Vesla er smartere enn hunder flest. Ja, det kan tyde på at hun intelligentmessig er rykket opp i det slitsomme området mellom nyttedyrenes instinktstyrte verden og de opplyste primater. M.a.o. hun er som en gjennomsnittlig svensk tenåringsjente.

For å unngå at Vesla havner på kjøret må man

endevende hundegården for å finne alle ølboksene hun har stjålet og gravd ned. Deretter gjelder det å gi nye inntrykk som er positive, for eksempel at naken mann betyr leverpostei.

Høres fornuftig ut, sier selverklært hundepsykolog Hans Marius Hansen som melder seg frivillig til å bli innsmurt med pålegg. Vi må da påpeke at det holder å gi henne leverpostei rett fra boksen.

Fyllik: Med telelinse lyktes det å avsløre at Vesla graver ned ølbokser i hundegården.

Hvem har ansvaret?

Etter sommerbåten hadde Sæther og Saue en opphetet debatt om hvem som har ansvaret.

Saken er at det kom en smørbrødgrill med KV Tromsø til Hopen. Det er snakk om en 700 watt Princess Type 2309 med avtagbare stekeplater og lodelys. En snerten liten sak er de skjønne enige om. Men hvem har ansvaret for å gjøre den ren – er det han som brukte den sist, eller nestemann?

Problemet er at grillen er glødende varm når smørbrødet er ferdig. Sæther påpekte at man ikke kan ta av stekeplater og gjøre dem ren så lenge det er fare for brannsåret og det som verre er. Saue på sin side holdt fast på at man ikke kan bebreide nestemann for dette. Og er

det noe som er irriterende så er det å slå på grillen og oppdage for sent at den er full av smuler og fett og ost fra i fjor.

En overdrivelse, skrek Sæther som understreket at grillen brukes nesten hver dag. Uansett, å gjøre ren grillen rett etter bruk krever spesielt verneutstyr. Og verneutstyr for smørbrødgrillrengjøring finnes ikke på stasjonen. Improviser, sa Saue. Jeg improviserer ikke med sikkerheten, svarte Sæther lakonisk. Og Saue måtte medgi – selv om han ikke sa det høyt – at Sæther hadde et viktig poeng.

På en annen side er grillen kun glovarm rett etter bruk. Hvis den etterpå står åpen i en time eller to vil stekeflatene bli så nedkjølt at det ikke lenger er noen unnskyldning å la være å vaske dem, sa Saue med

en viss triumf i stemmen. At Saue nu lå et skritt foran Sæther i debatten var å lese i fjeset på dem begge.

Det var da at Sæther la frem sin joker, nemlig at han er eldst og at han grillet smørbrød mens Saue bare var en liten lort i barnehagen. Saue lot seg ikke vippe av pinnen og

slo tilbake med at han som stasjonsleder hadde det *overordnede* ansvaret for smørbrødgrillen. Javel, sa Sæther, da får vel du gjøre den ren da.

Den fastlåste debatten nådde Jon Kolsum ved HQ i Tromsø. I en kort kommentar sier han at man kan skrive mye frem og tilbake om dette.

Bla bla bla: Etter den verbale tvekampen ble Jan Bjørn Sæther og Erik Saue sultne.

Anmeldelser / Kultur og Miljø

Bok:

Kjærlighet i Tokyo – K. Lindemann

Utgitt på norsk i 1959 for Statens Velferdskontor for Handelsflåten. Kelvin Lindemann trosser samtidsnormen og forteller usjenert om sine erotiske eventyr i Japan. Han møter en søt kvinne, og hun beskriver hvordan hennes mor og far ble pisket mens tilskuerne ropte den kjente barnereglen: *Eta! Eta! Gryntesvin! Du skal smake pilekvisten!* Boken er rystende og pirrende på samme tid, en riktig perle for tilhengere av røffe tak. Terningkast 5.

Musikk:

Blomsten i Stryn – Per Bolstad

Da Jan Bjørn Sæther koblet en minidiskspiller til stasjonens Pioneer-forsterker var resten av besetningen skeptisk. De hadde bladd i platesamlingen hans og var fortvilte over at noen kunne ha så dårlig smak. Men piratkopien av Per Bolstad's Blomstene i Stryn var et spennende unntak, med lidenskapelig trekkspill-spilling og stemning til ettertanke. Bonustrack av Ebbe Jularbo. Terningkast 4.

Film:

Idiotene – Lars Von Trier

Ni mennesker er samlet i et avsides og institusjonsaktig bygg hvor de dyrker sin felles interesse for idioti. Når du synes den ene er pussig, da kommer jaggua en annen og er enda mer rar, og slik fortsetter det i mange måneder. Et dristig prosjekt av Von Trier, men ettersom Hopens besetning bare teller fire ble det dessverre umulig å leve seg inn i filmen. Terningkast 3.

Blomsten i Stryn: Full spiker fra begynnelse til slutt

Fjernsyn:

Babewatch – TV 1000

Serie i minst 16 episoder om en gruppe badevakter som stadig vekk øver på munn-til-munn metoden. Ofte bommer de på den andres munn med opptil en meter, og det er ikke greit å skjønne hvorfor ettersom programmet ikke er tekstet. I tillegg sliter nattevakten på Hopen med en ubekvem følelse av ensomhet når han skrur av TV'n og kryper til køys. Terningkast 1.

Miljønytt

Kraftig reduksjon av knuste glass i badestampområdet.

En albue her og en albue der, så lett kunne et glass på kanten av stampen falle ned og knuses. I juli alene forliste minst seks glass på dette viset. Ingeniørene på Hopen grep tak i saken og konstruerte to stk. mobile

lavprofilhyller med kuttskadepreventive aluminiumsoppheng og doble 8mm. drenerings-hull. Prototypene ble testet og videreutviklet natt til 19. august som er Mette Marits bursdag. Og det er en glede å konstatere at glassknusingen i badestampområdet er redusert med nesten 67%. En seier for miljøet.

John Doe badeand

I vår fant Hans Marius Hansen (26) en gul badeand i fjæra ved Bekkeskaret.

Hvor den kommer fra og hvordan den havnet her er et mysterium. På undersiden er det gravert "1981" i plasten, så den kan tyde på at den har vært et kvart århundre til havs

før den havnet i badestampen på Hopen. En eventyrlig historie, sier Hansen som husker at han selv fikk en gul badeand da han var ett år gammel. Den lekte han mye med i Straumen, helt til den forsvant. Så han kan lett forestille seg at det finnes en liten gutt et sted som gråter og savner anda si.

